

noget Særegent, og der faa senere om dem alle tre bruges et Udtryk, der i Begyndelsen er brugt om et enkelt af dem, faa forekommer det mig endnu bestandig ikke at være klart, men uklart.

Indenrigsministeren: Det Væsentlige ved den første Del af Paragrafen er ikke, at den taler om Arbeidssteder i Almindelighed, men at den taler om de Steder, hvor der drives Fabrikvirksomhed, og at man faa senere nøies med Betegnelsen Arbeidssteder, forekommer ikke mig at være nogen Mangel i Redaktionen.

Strup: Jeg tror ikke, at den ærede Minister har taget feil af Stemningen i dette Thing ved 2den Behandling, naar han angav den saaledes, at Dnsket havde været at se Loven indskrænket, ikke alene i Henseende til dens Virkefærd, men ogsaa i Henseende til selve Bestemmelsefærdens Indhold. Jeg maa tilføje, at førend jeg her i Salen nu ved 3die Behandling af den ærede Ordfører modtog den Forklaring, som ogsaa er bleven tiltraadt og godkjendt af den ærede Indenrigsminister, af det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 1 til § 1, hvorefter det sigter til en yderligere Indskrænkning i Lovens Omraade, har jeg rigtignok for mit Vedkommende — og jeg tror, at jeg ikke staar ene med denne Anskuelse — netop haat den modsatte Opfattelse af Forslaget. Det er paa nok gaaget flere som mig, at man har set en Art af Betryggelse i det Tal 10, som nu staar i Lovens § 1, men som er gledet ud ved den foreslaaede nye Redaktion; men efter den Læsning, som den ærede Ordfører angav som den ene, rette, er det ganske vist indlysende, at Endringsforslaget paa dette Punkt giver Loven et endnu mindre Omfang, end saaledes som den nu er affattet. Denne Læsningssmaade er jeg imidlertid ikke fuldstændig overbevist om er rigtig, og hvad der blandt Andet bestyrker min Tvivl i saa Henseende, er et lille Ord, som findes i den nuværende § 1. Paragrafen lyder jo nemlig saaledes: „Arbejde i Fabrikker . . . i hvilke Arbeidet isølge dets Deling udføres paa fabrikmæssig Maade, eller i hvilke dog et Antal af over 10 Personer beskæftiges“ — beskæftiges ved hvad? — „ved selve Fabrikationen.“ Det er dog en ganske mærkelig Udtrykssmaade, dersom man her kun sigter til et ringe Haandværk, saa at sige, at der ved „Fabrikationen“ i dette ringe Haandværk anvendes, saa og saa mange Personer; jeg maa paasta, at det er imod den almindelige Sprogbrug. Naar der tales om, hvormange Personer der anvendes ved en Fabrikation, ledes Tanken dog ganske naturligt hen paa Fabrikker, thi efter min Forstand finder der kun i Fabrikker Fabrikation Sted, og Fabrikation finder navnlig ikke Sted i Haandværk af ringe Omfang. — Det er imidlertid ikke det Æneste, der bydes i Endringsforslaget under Nr. 1; der bydes, som der allerede er gjort opmærksom paa

af det ærede kongevalgte Medlem, der nys havde Ordet (Carlsen), en anden Endring og den er af meget indgribende Betydning, idet nemlig hele Forstaaelsen og Fortolkningen lægges i Indenrigsministerens Haand. Isandt Lovens Mangfoldighed af Bestemmelser findes der nu den i mine Tanker usfordnede Bestemmelse i § 13, saaledes som den nu er affattet, at Enhver, der til Fabrik- eller Haandværksvirksomhed benytter Arbejde af Børn eller unge Mennefter, skal tilstille Tilsynet en skriftlig Meddelelse herom, — man gaar altsaa ikke ud fra, at det bliver Statens egen Sag at finde, hvad den vil inspicere, men Vedkommende skulle selv anmeldte sig som havende unge Mennefter i deres Arbejde, for at Staten saa kan føre Kontrol dermed — og den efterfølgende Paragraf, § 14, sætter, saavidt jeg kan se, endog en ganske klæffelig Bøde for Undladelsen af en saadan Anmeldelse, nemlig fra 5 til 100 Rd. Det forekommer mig nu, at, selv om der i § 13 bliver vedtaget den foreslaaede Endring, saaledes at det kun bliver den i § 1 angivne Arbeidsvirksomhed, som skal anmeldes, og hvis Ikkeanmeldelse efter § 14 bliver mulktet, vil det alligevel være noget haardt, at der ikke engang gives Refus til Domsstolene for at faae afgjort Spørgsmaalet, om Vedkommende have været pligtige til at gjøre Anmeldelse eller ikke. Og dette forekommer mig saa meget mere, som jeg tror at kunne sige uden Modsigelse af Nogensomhelst, at det vil være i allerhøieste Grad tvivlsomt ikke alene for den ærede Minister, som skal anvende Loven, men endnu langt mere for det overveiende Flertal af dem, som Loven kommer til at angaa, om de virkelig behøve under Lovens Omraade eller ei. Jeg ser ikke rettere, end at mangfoldige Virksomheder ubestridelig af Indenrigsministeren ville kunne inddrages under Lovens Omraade, med Hensyn til hvilke man ikke tidligere har haat nogensomhelst Formodning, at der kunde være Anledning til at kontrollere hverken de Børne eller Børnene. Jeg skal f. Ex. tillade mig at nævne en saadan Arbeidsvirksomhed som et Leglværk. Det vil, naar den nuværende Redaktion bliver staaende, eller Ministerens Forslag bliver vedtaget med den Underændring, som er foreslaaet af to Medlemmer, nødvendigtvis maatte betegnes som en Arbeidsvirksomhed, hvor Arbeidet er delt, hvilket jo er et Kendetegn paa, at det hører ind under Loven. Det vil ikke seile, hvad enten Tallet 10 faar Noget at betyde eller ikke, at en saadan Fabrikation af Leglvarer i et Leglværk uden Bidere vil kunne drages ind under Lovens Omraade. Hvad bliver Følgen? Følgen bliver ligefrem den, at Leglbrønderen ikke alene vil paadrage sig en Bøde for Undladelse af at anmeldte denne hidtil for meget uskyldig ansete Virksomhed, men ogsaa, at det, efter at hans Bedrift er inddragen under Loven, under en ikke ubetydelig Bøde vil være ham forbudt at bruge nogen Kreds under den lovbefalede Allder til at gjøre Udvog-